

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ υπ' αριθμ. 285/2011

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΤΜΗΜΑ Β'

Συνεδρίαση της 20.6.2011

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Βλάσιος Ασημακόπουλος, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ

Νομικοί Σύμβουλοι: Μιχαήλ Απέσσος, Αλεξ. Καραγιάννης, Παναγιώτης Παναγιωτουνάκος, Γεώργιος Κανελλόπουλος, Ευγενία Βελώνη, Δημήτριος Χανής, Αφροδίτη Κουτούκη, Δημήτριος Αναστασόπουλος.

Εισηγήτρια: Σοφία Διαμαντοπούλου, Πάρεδρος ΝΣΚ.

Αρ. Ερωτήματος: :Το υπ' αρ. πρωτ. Δ8-Β/Φ6.14.15/8736/1391/8.6.2011 έγγραφο του Τμήματος Β' της Δ/σης Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών της Γεν. Δ/σης Φυσικού Πλούτου της Γενικής Γραμματείας Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, το οποίο υπογράφεται από τον κ. Υφυπουργό ΠΕΚΑ και όπως το περιεχόμενο αυτού συμπληρώθηκε με το υπ' αρ. πρωτ. ΥΠΕΚΑ/ΓΡ.ΥΦ./101/10.6.2011 έγγραφο του Γραφείου Υφυπουργού προς το Γραφείο Νομικού Συμβούλου της άνω Γενικής Γραμματείας.

Περίληψη Ερωτήματος: «α) Αν συντρέχουν στην συγκεκριμένη περίπτωση οι προϋποθέσεις εφαρμογής της διάταξης του άρθρ. 3 του Π.Δ.285/1979, σύμφωνα με την οποία η εκμίσθωση των δημόσιων λατομείων βιομηχανικών ορυκτών

διενεργείται κατόπιν πλειοδοτικής δημοπρασίας, εφόσον έχουν διενεργηθεί ερευνητικά έργα από το ΙΓΜΕ, καθώς και αν η μη τήρηση της υποχρέωσης γνωστοποίησης των χαρτών των υπό έρευνα περιοχών στην οικεία Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης, όπως όριζε στο σημείο 5 παρ. στ' περίπτωση γ' του σκεπτικού της η με αρ. πρωτ. ΓΔΦΠ/7008/31.12.2004 απόφαση έγκρισης του ερευνητικού προγράμματος του ΙΓΜΕ, μπορεί να έχει οποιαδήποτε επίπτωση στην εφαρμογή της ως άνω διάταξης της λατομικής νομοθεσίας (άρθρο 3 του Π.Δ. 285/1979), που ρυθμίζει τα ζητήματα της εκμίσθωσης των δημόσιων λατομείων βιομηχανικών ορυκτών.

β) Αν, σύμφωνα με το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, ο Γενικός Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης, επιλήφθηκε ορθώς της από 26/1/2011 αίτησης θεραπείας, που άσκησε η εταιρεία [...] ενώπιον της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης, για την ακύρωση της με αρ. πρωτ. 3034/17.6.2009 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης, εφόσον κατά της τελευταίας είχε ήδη ασκηθεί από την ενδιαφερόμενη εταιρεία η από 22/7/2009 ενδικοφανής προσφυγή του άρθρου 22 παρ. 1 εδ. β' του Ν. 669/1977, επί της οποίας είχε ήδη αποφανθεί, κατόπιν ουσιαστικής κρίσης, η Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής με την με αρ. πρ. Δ8-Β/Φ.6.10.4/21154/3946/14.12.2009 απόφασή της».

Επί του ανωτέρω ερωτήματος το Β' Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους γνωμοδοτεί ως ακολούθως:

I. Ιστορικό ερωτήματος:

Με το υπ' αρ. πρωτ. Δ8-Β/Φ6.14.15/8736/1391/8.6.2011 έγγραφο ερώτημά της, η Δ/ση Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών της Γ.Γ. Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής του Υ.Π.Ε.Κ.Α. εκθέτει εν συντομία τα εξής: Ότι η ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία [...] υπέβαλε στις 11.5.2004 στην αρμόδια Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης αίτημα για παροχή συναίνεσης για τη διενέργεια ερευνητικών εργασιών προς διαπίστωση ύπαρξης βιομηχανικού ορυκτού (ζεολίθου) στην περιοχή του Δ.Δ. Πετρωτών, Δήμου Τριγώνου, Ν. Έβρου, σύμφωνα με το άρθρο 10 του Ν. 669/1977, και ακολούθως, στις 15/4/2005, αίτημα για απευθείας μίσθωση του ως άνω δημόσιου λατομικού

χώρου, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο Π.Δ. 285/1979. Ότι επί του αιτήματος συναίνεσης ουδέποτε εκδόθηκε απόφαση του αρμόδιου Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης, ενώ επί του αιτήματος για απευθείας μίσθωση εκδόθηκε η 3034/17.6.2009 απορριπτική απόφαση αυτού, με το σκεπτικό ότι στην αιτούμενη έκταση είχαν εκτελεστεί ερευνητικές εργασίες από το ΙΓΜΕ και επομένως επιβάλλονταν, κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του π.δ. 285/1979, η εκμίσθωση του λατομείου με πλειοδοτική δημοπρασία. Ότι κατά της 3034/17.6.2009 απορριπτικής απόφασης, η ενδιαφερόμενη εταιρία άσκησε ενώπιον του Υπουργού Ανάπτυξης (ήδη Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής) την από 22.7.2009 ενδικοφανή προσφυγή του άρθρου 22 παρ. 1 εδ. β' του Ν. 669/1977, η οποία, κατόπιν ουσιαστικής έρευνας της υπόθεσης, απορρίφθηκε με την Δ8-Β/Φ.6.10.4/21154/3946/14.12.2009 απόφαση της Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτήν. Ότι, ενώ με την έκδοση της τελευταίας αυτής απόφασης ολοκληρώθηκε ο διοικητικός έλεγχος της τυπικής και ουσιαστικής νομιμότητας της πιο πάνω 3034/17.6.2009 απορριπτικής απόφασης για την απ' ευθείας μίσθωση, στις 12.4.2011 περιήλθε σε γνώση της ερωτώσας υπηρεσίας η 940/24.3.2011 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης, με την οποία εγκρίθηκε η απευθείας μίσθωση από την εν λόγω εταιρεία λατομικού χώρου βιομηχανικού ορυκτού στη θέση Παλαιοχώραφο του Δ.Δ. Πετρωτών του Δήμου Ορεστιάδος (πρώην Δήμου Τριγώνου) Ν. Έβρου, κατόπιν αποδοχής, με την με αρ. πρωτ. 906/22.3.2011 απόφαση του ίδιου Γενικού Γραμματέα, της από 26.1.2011 αίτησης θεραπείας που άσκησε η ενδιαφερόμενη εταιρία.

Περαιτέρω, η ερωτώσα υπηρεσία εκθέτει ότι στην επίμαχη περιοχή το ΙΓΜΕ πράγματι, ήδη από το 2003, εκτελούσε ερευνητικά έργα, κατά την έννοια του άρθρου 3 του Π.Δ. 285/1979. Ειδικότερα, εκθέτει ότι με την 2638/Β1/7.3.1.2-Ι/3296/8.4.2003 απόφαση του Ειδικού Γραμματέα για την Ανταγωνιστικότητα εντάχθηκε στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Ανταγωνιστικότητα» του Υπουργείου Ανάπτυξης η Πράξη 7.3.1.2.Ι «Βιομηχανικά Ορυκτά, Καινοτόμες Τεχνολογίες, Νέα Προϊόντα» με τελικό δικαιούχο το ΙΓΜΕ, υπόεργο της οποίας ήταν και η «Αξιολόγηση φυσικών

ζεολίθων στην βελτίωση της ποιότητας πόσιμου νερού, στην δέσμευση βαρέων μετάλλων από υγρά απόβλητα και στην βελτίωση ποιότητας των εδαφών», με περιοχές χωροθέτησης του φυσικού αντικειμένου του έργου, μεταξύ άλλων, τα Πετρωτά του Ν. Έβρου. Ότι με την ΓΔΦΠ/7008/30.12.2004 απόφαση του Υφυπουργού Ανάπτυξης εγκρίθηκε το σχετικό ερευνητικό πρόγραμμα του ΙΓΜΕ «Βιομηχανικά Ορυκτά, Καινοτόμες Τεχνολογίες, Νέα Προϊόντα» και προβλέφθηκε ότι το σχετικό έργο, που κατά τα παραπάνω είχε υπαχθεί στο Ε.Π.ΑΝ., εκτελούνταν για λογαριασμό του Δημοσίου και για την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, είχε χρόνο έναρξης το έτος 2003 και περιελάμβανε, μεταξύ άλλων, τις εργασίες για την ποιοτική – ποσοτική αξιολόγηση του κοιτάσματος ζεολίθων των Πετρωτών Ν. Έβρου. Και ότι το ΙΓΜΕ, κατ' εφαρμογή της 2638/Β1/7.3.1.2-Ι/3296/8.4.2003 απόφασης ένταξης, ξεκίνησε τις εργασίες υπαίθρου (χαρτογραφήσεις, δειγματοληψίες) ήδη από το Νοέμβριο του 2003, ότι το Μάρτιο του 2004 έλαβαν χώρα εκσκαφές για τη λήψη μεγάλου δείγματος και ότι ακολούθησαν και άλλες εργασίες αποτυπώσεων, χαρτογραφήσεων δειγματοληψιών κλπ. εντός του έτους 2004 μέχρι την αναμόρφωση του προγράμματος και την έκδοση της πιο πάνω απόφασης έγκρισης, όπως οι εργασίες αυτές αποδεικνύονται από την ερωτώσα αρχή με την παράθεση πληθώρας εγγράφων (εντάλματα, τιμολόγια, τριμηνιαία δελτία του ΙΓΜΕ προς τη Διαχειριστική Αρχή του Γ' ΚΠΣ κλπ.) στο ιστορικό του ερωτήματος.

Τέλος, η ερωτώσα υπηρεσία εκθέτει, ότι στο σημείο 5 παρ. στ' εδ. γ' του σκεπτικού της πιο πάνω ΓΔΦΠ/7008/30.12.2004 απόφασης του Υφυπουργού Ανάπτυξης, με την οποία εγκρίθηκαν το ερευνητικό πρόγραμμα του ΙΓΜΕ «Βιομηχανικά Ορυκτά, Καινοτόμες Τεχνολογίες, Νέα Προϊόντα» και οι ετήσιοι προϋπολογισμοί του, ορίζονταν ότι *«οι μεταλλευτικές και κοιτασματολογικές έρευνες των ως άνω βιομηχανικών ορυκτών που απαιτούν επέμβαση επί εδάφους καθώς και η λήψη δειγμάτων μεγάλου μεγέθους με σκοπό εργαστηριακές δοκιμές, χημικές αναλύσεις κλπ θα διεξάγονται σε συγκεκριμένες περιοχές που θα αποτυπωθούν σε χάρτες, οι οποίοι θα αποσταλούν στις περιφέρειες της χώρας για να αποφανθούν αν οι υπό έρευνα εκτάσεις είναι Δημόσιες ή Κοινοτικές. Στην περίπτωση των κοινοτικών εκτάσεων η έρευνα θα πραγματοποιείται μόνο έπειτα από τη συναίνεση του ιδιοκτήτη της έκτασης»* και ότι το ΙΓΜΕ δεν προέβη σε

σύνταξη τέτοιων χαρτών και αποστολή τους σε περιφέρειες της χώρας. Κατά την άποψη, όμως, της υπηρεσίας, το γεγονός αυτό δεν αναιρεί την εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση του άρθρου 3 του π.δ. 285/1979, που ορίζει ότι η εκμίσθωση δημόσιου λατομείου λαμβάνει χώρα υποχρεωτικά με πλειοδοτική δημοπρασία σε περίπτωση που διενεργήθηκαν ερευνητικά έργα από το ΙΓΜΕ, διότι:

- πρώτον, η αποτύπωση των προς έρευνα περιοχών σε χάρτες και η αποστολή των χαρτών αυτών στις οικείες περιφέρειες αποσκοπούσε αποκλειστικά στο να αποφανθούν οι τελευταίες για το αν οι υπό έρευνα εκτάσεις είναι δημόσιες ή ιδιωτικές και σε καμία περίπτωση δεν δημιουργούσε υποχρέωση «δέσμευσης» των προς έρευνα περιοχών, κατά την έννοια της μεταλλευτικής νομοθεσίας και ειδικότερα των διατάξεων του ν.δ. 4433/1964 «Περί μεταλλευτικών ερευνών του Δημοσίου και άλλων τινών μεταλλευτικών διατάξεων» (ΦΕΚ Α' 219), που άλλωστε αφορούν μόνο τα μεταλλευτικά και όχι τα βιομηχανικά ορυκτά, όπως ο ζεόλιθος,

- δεύτερον, η υποχρέωση αποτύπωσης σε χάρτες των προς έρευνα περιοχών και αποστολής των χαρτών αυτών στις περιφέρειες αφορούσε μόνο το είδος των μεταλλευτικών και κοιτασματολογικών ερευνών που απαιτούν «επέμβαση επί εδάφους» και «λήψη δειγμάτων μεγάλου μεγέθους», ενώ το ερευνητικό πρόγραμμα του ΙΓΜΕ, που εγκρίθηκε με την επίμαχη ΓΔΦΠ/7008/30.12.2004 απόφαση και εκτελέστηκε, περιελάμβανε και άλλες εργασίες [«εργασίες υποδομής αρχικών σταδίων έρευνας (στρατηγική φάση)», «λήψη δειγμάτων μικρού μεγέθους»], οι οποίες θα διεξάγονταν σε δημόσιους ή κοινοτικούς χώρους, χωρίς να απαιτείται καμία άλλη διατύπωση και οι οποίες, αυτές καθαυτές, αποτελούν «ερευνητικά έργα» του ΙΓΜΕ κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 3 του π.δ. 285/1979,

- τρίτον, η διάταξη του άρθρου 3 του π.δ. 285/1979 αναφέρεται σε «ερευνητικά έργα που διενεργήθησαν από το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών» και δεν θέτει ως προϋπόθεση για την εφαρμογή της την προγενέστερη δέσμευση από το ΙΓΜΕ των προς έρευνα περιοχών, κατ' αναλογία της μεταλλευτικής νομοθεσίας και ειδικότερα του ν.δ. 4433/1964 και

- τέταρτον, οποιαδήποτε παράλειψη του ΙΓΜΕ από την απόφαση έγκρισης του ερευνητικού του προγράμματος δεν μπορεί να έχει επίπτωση στην εφαρμογή έτερης νομοθεσίας, εν προκειμένω αυτής περί εκμίσθωσης των δημόσιων λατομείων βιομηχανικών ορυκτών, παρά μόνο σε ό,τι αφορά ζητήματα έγκρισης και χρηματοδότησης του έργου.

Με βάση τα παραπάνω, υπεβλήθησαν από την Υπηρεσία τα εν αρχή ερωτήματα.

II. Επί του α' ερωτήματος:

α. Στο ν. 669/1977 «Περί εκμεταλλεύσεως λατομείων» (ΦΕΚ Α' 241), όπως έχει κατά καιρούς τροποποιηθεί και ισχύει, προβλέπονται τα εξής: Άρθρο 1: «1. Λατομικά ορυκτά ονομάζονται τα ορυκτά τα οποία δεν είναι μεταλλεύματα ή μεταλλευτικά ορυκτά, κατά τας διατάξεις του Μεταλλευτικού Κώδικος». ...». Άρθρο 3: «1. Το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως των λατομικών εν γένει ορυκτών ανήκει εις τον ιδιοκτήτη του εδάφους, εις το οποίον ευρίσκονται ταύτα, ή εις εκείνον προς τον οποίον παρεχώρησεν ούτος το δικαίωμά του. ...». Άρθρο 10: «1. Ερευνητικάί ή άλλαι εργασίαι αποσκοπούσαι εις την διαπίστωσιν της υπάρξεως βιομηχανικών ορυκτών ή μαρμάρων διεξάγονται άνευ της, υπό των διατάξεων του παρόντος Νόμου, απαιτουμένης αδείας εκμεταλλεύσεως, εφ' όσον διά την τοιαύτην έρευναν συναινεί ο ιδιοκτήτης του εδάφους, εφ' ού ήθελον διεξαχθή αύται, της συναιδέσεως αποδεικνυομένης .... Εφ' όσον ο ιδιοκτήτης της ερευνητέας εκτάσεως είναι το Δημόσιον, την κατά τα άνω συναίνεσιν παρέχει ο αρμόδιος Νομάρχης». Και άρθρο 22: «1. Διά Π. Διαταγμάτων εκδιδομένων προτάσει του επί της Βιομηχανίας και Ενεργείας Υπουργού θέλουσι κανονισθή ο τρόπος της εκμισθώσεως, εκμεταλλεύσεως και εν γένει διαχειρίσεως των δημοσίων λατομείων βιομηχανικών ορυκτών και μαρμάρων ως και πάσα άλλη σχετική λεπτομέρεια. Η εκμίσθωσις και διαχείρισις των ως άνω λατομείων ενεργείται υπό του αρμοδίου κατά τόπον Νομάρχου, κατά των απορριπτικών πράξεων του οποίου επιτρέπεται προσφυγή ασκουμένη εντός προθεσμίας ενός μηνός από της κοινοποιήσεως ταύτης ενώπιον του Υπουργού Βιομηχανίας και Ενεργείας, όστις αποφαινεται περί ταύτης κρίνων και ουσία».

Στο π.δ. 285/1979 «Περί εκμισθώσεως δημοσίων λατομείων βιομηχανικών ορυκτών και μαρμάρων» (ΦΕΚ Α' 83), που εκδόθηκε κατ'

εξουσιοδότηση του πιο πάνω άρθρου 22 παρ. 1 του ν. 669/1977, προβλέπονται τα εξής: Άρθρο 1: «*Τα εις την κυριότητα του Δημοσίου ανήκοντα λατομεία βιομηχανικών ορυκτών και μαρμάρων εκμισθούνται υπό του Νομάρχου εις την περιφέρειαν του οποίου κείνται ταύτα δια πλειοδοτικής δημοπρασίας ή δι' απ' ευθείας συμβάσεως, κατά τα εν τοις επομένοις άρθροις οριζόμενα*». Άρθρο 3: «*Διά πλειοδοτικής δημοπρασίας εκμισθούνται δημόσια λατομεία βιομηχανικών ορυκτών και μαρμάρων, εφ' όσον: α) Εγένετο εις ταύτα εκμετάλλευσις οιασδήποτε μορφής ή β) Διενεργήθησαν ερευνητικά έργα υπό του Ινστιτούτου Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών (Ι.Γ.Μ.Ε.)*». Άρθρο 11: «*1. Λατομικαί εκτάσεις ανήκουσαι εις το Δημόσιον και περικλείουσαι κοιτάσματα βιομηχανικών ορυκτών ή μαρμάρων εκμισθούνται δι' απ' ευθείας συμβάσεως, εις τον πρώτον υποβαλόντα την σχετικήν περί μισθώσεως αίτησιν, **εφ' όσον: α) δεν συντρέχουν αι προϋποθέσεις της διά πλειοδοτικής δημοπρασίας εκμισθώσεως, περί ών αι διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος Π.Δ/τος ή β) εις πλειοδοτικήν δημοπρασίαν περί εκμισθώσεως των ως άνω λατομικών εκτάσεων, διεξαχθείσαν δις, ουδεμία προσφορά υπεβλήθη. 2. Ομοίως δι' απ' ευθείας συμβάσεως εκμισθούνται τοιαύται εκτάσεις **εις τας περιπτώσεις των άρθρων 17 παρ. 3 και 18 του παρόντος Π.Δ/τος*****». Άρθρο 17: «*1. Διά την κατά τας διατάξεις του άρθρου 10 του Ν. 669/1977 παρεχομένη **υπό του Νομάρχου αρχικήν ή κατά παράτασιν συναίνεσιν, προς διενέργειαν ερευνητικών εργασιών επί εκτάσεως ανηκούσης εις το Δημόσιον, υποβάλλεται υπό του ενδιαφερομένου αίτησις, προς τον αρμόδιον Νομάρχη, συνοδευομένη .... **Συναίνεσις δεν παρέχεται, εφ' όσον εντός της αιτουμένης προς έρευναν εκτάσεως έλαβε χώραν εκμετάλλευσις οιασδήποτε μορφής, ή εγένοντο ερευνητικά έργα υπό του ΙΓΜΕ, ή προηγείται αίτησις περί μισθώσεως δι' απ' ευθείας συμβάσεως κατά τας διατάξεις του άρθρου 12 του παρόντος Π.Δ/τος. **Επί πλειόνων αιτουμένων συναίνεσιν διά την διενέργειαν ερευνητικών εργασιών, εις τον αυτόν χώρον, προτιμάται ο πρώτος υποβαλών εις την αρμοδίαν Νομαρχίαν την σχετικήν αίτησιν. 2. ... 3. Κατά την διάρκειαν του χρόνου ισχύος της συναίνεσεως ή το αργότερον εντός τριών μηνών από της λήξεως τούτου, δικαιούται μόνον ο διενεργείσας την έρευναν να ζητήσει την μίσθωσιν της*******

εκτάσεως, δι' απ' ευθείας συμβάσεως, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων των άρθρων 11 και επομένων του παρόντος, υποβάλων τα υπό των διατάξεων τούτων προβλεπόμενα, αίτησιν και δικαιολογητικά».

Σημειώνεται ότι σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 6 του ν. 2647/1998 (ΦΕΚ Α'), όπου στη νομοθεσία περί λατομείων μαρμάρων, βιομηχανικών ορυκτών και αδρανών υλικών αναφέρεται "νομάρχης" στις περιπτώσεις που αφορούν εκμίσθωση ή διαχείριση δημόσιων λατομείων μαρμάρων, βιομηχανικών ορυκτών και αδρανών υλικών **νοείται ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας** και ήδη, μετά την έναρξη ισχύος του ν. 3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης» (ΦΕΚ Α' 87), **νοείται ο Γενικός Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.**

β. Όπως προκύπτει από το συνδυασμό των πιο πάνω ρυθμίσεων και ιδίως εκείνων των άρθρων 3 και 11 παρ. 1 του π.δ. 285/1979, **εκμίσθωση δημόσιου λατομείου με απευθείας σύμβαση είναι δυνατή μόνο εφόσον δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για εκμίσθωση με πλειοδοτική δημοπρασία. Ως μία, δε, από τις περιπτώσεις που επιβάλλουν την εκμίσθωση με πλειοδοτική δημοπρασία, αποκλεισμένης της απευθείας μίσθωσης στον πρώτο που υπέβαλε σχετική αίτηση, είναι η εκτέλεση στον επίμαχο χώρο ερευνητικών έργων από το ΙΓΜΕ.**

Στο εν λόγω άρθρο 3 γίνεται λόγος για εκμίσθωση με πλειοδοτική δημοπρασία **εφόσον «διενεργήθησαν» ερευνητικά έργα από το ΙΓΜΕ.** Κατά την αληθή όμως έννοια της διάταξης αυτής, η διά πλειοδοτικής δημοπρασίας εκμίσθωση **επιβάλλεται σε κάθε περίπτωση διενέργειας από το ΙΓΜΕ ερευνητικών έργων, είτε ολοκληρωμένων είτε ευρισκόμενων σε εξέλιξη, δεδομένου ότι η χρήση από το νομοθέτη αορίστου χρόνου («διενεργήθησαν») δεν καταδεικνύει βούλησή του να επιτρέψει την απευθείας εκμίσθωση σε περίπτωση μη ολοκληρωμένων ερευνών και να διακόπτει αυτές, αλλά απλώς αποτυπώνει το συνήθως συμβαίνον, που είναι να λαμβάνει χώρα διαδικασία εκμίσθωσης μετά τη λήξη ερευνητικών εργασιών** (βλ. έγγραφο 992/Φ.2874/21.9.2007 Γραφείου Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου Ανάπτυξης, σε ερώτημα με αρ. πρωτ. Δ8-

B/Φ.6.14.15/οικ.15634/3596/18.7.2007 της Γενικής Διεύθυνσης Φυσικού Πλούτου / Διεύθυνσης Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών που έγινε αποδεκτό από τον τότε Υφυπουργό Ανάπτυξης κ. Σ. Καλαφάτη).

Επισημαίνεται επίσης, ότι, στο πλαίσιο των ρυθμίσεων του ν. 669/1977, για τη διενέργεια ερευνών σε εκτάσεις ιδιοκτησίας του Δημοσίου, δεν νοείται εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 10 παρ. 1 αυτού, με την οποία θεσπίζεται υποχρέωση λήψης άδειας («συναίνεσης») του οικείου Νομάρχη (Γ.Γ. Περιφέρειας, ήδη Αποκεντρωμένης Διοίκησης) προς διενέργεια ερευνητικών ή άλλων εργασιών για τη διαπίστωση της ύπαρξης βιομηχανικών ορυκτών ή μαρμάρων, καθόσον η διάταξη αυτή εφαρμόζεται στους ιδιώτες που ζητούν να διενεργήσουν τέτοιες έρευνες και όχι στην περίπτωση που εκτελούνται από το ίδιο το Δημόσιο, είτε διά υπηρεσιών του, είτε διά του ΙΓΜΕ, το οποίο ιδρύθηκε με το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 272/1976 (ΦΕΚ Α' 50) ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου και λειτουργεί κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, αλλά σύμφωνα με την ίδια διάταξη ανήκει στο Κράτος και λειτουργεί χάριν του δημόσιου συμφέροντος, τελώντας κατά την παρ. 2 του ίδιου άρθρου υπό τον έλεγχο και την εποπτεία του, ασκούμενη από τον Υπουργό Βιομηχανίας, για την εντός της κυβερνητικής πολιτικής πραγματοποίηση των σκοπών του, που είναι σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 1 του ίδιου παραπάνω νόμου (όπως αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 2702/1999, ΦΕΚ Α' 70) **η γεωλογική μελέτη της χώρας και η έρευνα του υπογείου πλούτου της, εκτός από τους υδρογονάνθρακες** (ιδ. και στην σκέψη με αρ. 1 της υπ' αριθμόν 765/2010 αποφάσεως του Α.Π., δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Τούτο επιβεβαιώνεται και από τη ρύθμιση του προεκτεθέντος άρθρου 17 παρ. 1 εδ. γ' του π.δ. 285/1979, που ορίζει ότι: **«Συναίνεσις δεν παρέχεται, εφ' όσον εντός της αιτουμένης προς έρευναν εκτάσεως έλαβε χώραν εκμετάλλευσις οιασδήποτε μορφής, ή εγένοντο ερευνητικά έργα υπό του ΙΓΜΕ ή ...»**. Η διάταξη αυτή επιβεβαιώνει, κατά το νόμο, ότι όχι μόνο δεν απαιτείται «συναίνεση» για την εκτέλεση ερευνητικών έργων από το ΙΓΜΕ επί δημοσίων εκτάσεων, αφού το ΙΓΜΕ ενεργεί για λογαριασμό του Δημοσίου, αλλά και ότι, η εκτέλεση τέτοιων έργων συνιστά λόγο που κωλύει τη χορήγηση συναίνεσης σε τρίτους.

Εξάλλου, κατά τη σαφή διατύπωση της διάταξης του άρθρου 3 του π.δ. 285/1979, λόγο που επιβάλλει τη διά πλειοδοτικής δημοπρασίας εκμίσθωση δημόσιου λατομείου συνιστά, όπως προελέχθη, **η διενέργεια ερευνητικών έργων από το ΙΓΜΕ**, χωρίς να τίθενται από τη διάταξη αυτή περαιτέρω προϋποθέσεις, όπως π.χ. προηγούμενη «δέσμευση» της έκτασης από το ΙΓΜΕ. Διαδικασία «δέσμευσης», ως προϋπόθεση για την εκτέλεση ερευνητικών εργασιών, προβλέπεται μόνο στα πλαίσια άλλης, ειδικής νομοθεσίας και ειδικότερα στα πλαίσια των διατάξεων του ν.δ. 4433/1964 «Περί μεταλλευτικών ερευνών του Δημοσίου και άλλων τινών μεταλλευτικών διατάξεων» (ΦΕΚ Α' 219), **η οποία εφαρμόζεται μόνο στα μεταλλεύματα και τα μεταλλευτικά ορυκτά και όχι, ως εν προκειμένω, στο ζεόλιθο, ο οποίος ανήκει στα βιομηχανικά ορυκτά**. Επιπροσθέτως, η ειδική αυτή νομοθεσία που επιβάλλει, κατά το άρθρο 1 παρ. 3 του εν λόγω ν. δ/τος, πριν από τη διενέργεια **υπό του Δημοσίου ερευνών**, κατά τις περιπτώσεις β και γ της παρ. 2 του ίδιου άρθρου, να καθορίζονται **οι ερευνητές περιοχές** με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, δημοσιευμένης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως **δεν μπορεί να τύχει αναλογικής εφαρμογής στα βιομηχανικά ορυκτά, όπως ο ζεόλιθος, καθόσον αυτά έτυχαν διαφορετικής σχετικής ρύθμισης με τις ανωτέρω νεώτερες διατάξεις του ν. 669/1977 και του π.δ/τος 285/1979**.

Ενόψει των παραπάνω και λαμβάνοντας ως δεδομένο το πραγματικό γεγονός ότι το ΙΓΜΕ **εκκίνησε** τη διενέργεια των ερευνητικών του εργασιών στην επίμαχη περιοχή ήδη από το Νοέμβριο του 2003, δηλ. σε χρόνο προγενέστερο της υποβολής από την εταιρία [...] προς την Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης της από 11.4.2005 και με αρ. πρωτ. 1342/15.4.2005 αίτησης για απευθείας μίσθωση του δημόσιου λατομικού χώρου, **συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 3 του π.δ. 285/1979 και συνεπώς η μίσθωση αυτή μπορούσε και μπορεί να λάβει χώρα μόνο κατόπιν πλειοδοτικής δημοπρασίας**.

Επί των, ως άνω, παραδοχών δεν ασκεί επιρροή το γεγονός ότι το ΙΓΜΕ δεν τήρησε τον όρο που τέθηκε στο σκεπτικό της εγκριτικής του προγράμματός του υπουργικής απόφασης (ΓΔΦΠ/7008/31.12.2004) σύμφωνα με τον οποίο: «Οι

μεταλλευτικές και κοιτασματολογικές έρευνες των ως άνω βιομηχανικών ορυκτών που απαιτούν επέμβαση επί εδάφους καθώς και η λήψη δειγμάτων μεγάλου μεγέθους με σκοπό εργαστηριακές δοκιμές, χημικές αναλύσεις κλπ θα διεξάγονται σε συγκεκριμένες περιοχές που θα αποτυπωθούν σε χάρτες, οι οποίοι θα αποσταλούν στις περιφέρειες της χώρας για να αποφανθούν αν οι υπό έρευνα εκτάσεις είναι Δημόσιες ή κοινοτικές. Στην περίπτωση των κοινοτικών εκτάσεων η έρευνα θα πραγματοποιείται μόνο έπειτα από τη συναίνεση του ιδιοκτήτη της έκτασης». Και τούτο, διότι ο όρος αυτός, κατά το σαφές περιεχόμενό του, τέθηκε αποκλειστικά και μόνο για πρακτικούς λόγους, δηλαδή με σκοπό τη διευκόλυνση της διαπίστωσης του ιδιοκτησιακού καθεστώτος των προς έρευνα περιοχών, ούτως ώστε, εάν πρόκειται για εκτάσεις κυριότητας άλλων, εκτός του Δημοσίου, να ληφθεί για την έρευνα η συναίνεση του ιδιοκτήτη τους, δοθέντος ότι ουδεμία από τις προδιαληφθείσες διατάξεις επιτάσσει την επιβολή τέτοιου όρου και πολύ περισσότερο οποιαδήποτε κύρωση για τη μη τήρησή του.

III. Επί του β' ερωτήματος:

A. α. Στο άρθρο 24 του ν. 2690/1999 (Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας) -ΦΕΚ Α' 45-, ορίζεται ότι: «1. *Αν από τις σχετικές διατάξεις δεν προβλέπεται η δυνατότητα άσκησης της, κατά το επόμενο άρθρο, ειδικής διοικητικής, ή ενδικοφανούς προσφυγής, ο ενδιαφερόμενος, για την αποκατάσταση υλικής ή ηθικής βλάβης των εννόμων συμφερόντων του που προκαλείται από ατομική διοικητική πράξη μπορεί, για οποιονδήποτε λόγο με αίτησή του να ζητήσει είτε από τη διοικητική αρχή, η οποία εξέδωσε την πράξη, την ανάκληση ή την τροποποίησή της (αίτηση θεραπείας) είτε, από την αρχή η οποία προΐσταται εκείνης που εξέδωσε την πράξη, την ακύρωσή της (ιєραρχική προσφυγή). 2. ...».*

Στο άρθρο 25 του ίδιου Κώδικα ορίζεται ότι: «1. *Όπου προβλέπεται από ειδικές διατάξεις, ο ενδιαφερόμενος, για την αποκατάσταση υλικής ή ηθικής βλάβης των έννομων συμφερόντων του που προκαλείται από διοικητική πράξη, μπορεί, με προσφυγή του, η οποία ασκείται ενώπιον του προβλεπομένου από τις διατάξεις αυτές διοικητικού οργάνου και μέσα στην οριζόμενη από τις ίδιες προθεσμία, να ζητήσει, κατά περίπτωση, την ακύρωση ή την τροποποίηση της πράξης. 2. Το διοικητικό όργανο, ανάλογα με την πρόβλεψη των σχετικών διατάξεων, είτε εξετάζει μόνο τη νομιμότητα της πράξης, οπότε και μπορεί να την ακυρώσει εν*

όλω ή εν μέρει ή να απορρίψει την προσφυγή (ειδική διοικητική προσφυγή), είτε εξετάζει τόσο τη νομιμότητα της πράξης όσο και την ουσία της υπόθεσης, οπότε και μπορεί να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει ή να τροποποιήσει την πράξη ή να απορρίψει την προσφυγή (ενδικοφανής προσφυγή).....».

Από την πιο πάνω διάταξη του άρθρου 24 του ΚΔΔ, κατά το σαφές και ανεπίδεκτο διαφορετικής ερμηνείας περιεχόμενό της, προκύπτει ότι αίτηση θεραπείας μπορεί να ασκηθεί μόνο εφόσον δεν προβλέπεται από ειδικότερη διάταξη η δυνατότητα άσκησης ειδικής διοικητικής ή ενδικοφανούς προσφυγής, ως προς τις οποίες εφαρμόζεται το άρθρο 25 του ίδιου Κώδικα. Η ύπαρξη στο νόμο πρόβλεψης περί ειδικής διοικητικής ή ενδικοφανούς προσφυγής αποκλείει, ως διοικητικό απαράδεκτο, την άσκηση αίτησης θεραπείας ή ιεραρχικής προσφυγής, εάν, δε, ασκηθεί τέτοια «απαράδεκτη» αίτηση θεραπείας ή ιεραρχική προσφυγή, η Διοίκηση οφείλει να την εξετάσει ως ειδική ή ενδικοφανή προσφυγή, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 25 του ΚΔΔ, εάν ήδη δεν έχει ασκηθεί τέτοια προσφυγή, καθόσον δεύτερη ενδικοφανής προσφυγή κατά της ίδιας απόφασης δεν είναι επιτρεπτή (ιδ. Τάχο, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, 7η έκδ., 2003, σελ. 793, με παραπομπή σε ΣτΕ 1274/1957, 1500/1980, Σολδάτο, Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας, έκδ. 2000, σελ. 306, με παραπομπή σε ΣτΕ 1498/1979 και ΟλΣτΕ 3498/1972).

Εξάλλου, η άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής οδηγεί πάντοτε σε νέα κρίση της υπόθεσης, με αποτέλεσμα η άσκησή της να μεταβιβάζει την υπόθεση στο σύνολό της στην αρχή που ο νόμος ορίζει ως αρμόδια για να την κρίνει και η οποία (αρχή) υπεισέρχεται από κάθε άποψη στη θέση της αρχής που έχει εκδώσει την προσβαλλόμενη πράξη, από την οποία αφαιρείται η υπόθεση, υπό την έννοια, ότι η εκδούσα την πράξη αρχή παύει να είναι πλέον καθ' ύλη και κατά χρόνο αρμόδια για την υπόθεση. Έτσι, η αρχή αυτή δεν έχει πλέον αρμοδιότητα μετά την άσκηση της προσφυγής να επανέλθει στην υπόθεση και να ανακαλέσει ή μεταρρυθμίσει την πράξη της, αφού πλέον μεταβιβάζεται αποκλειστικά η αρμοδιότητα του υφισταμένου οργάνου στο όργανο που καθορίζει ο νόμος (ιδ. Σολδάτο, Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας, έκδ. 2000, σελ. 365). Η δε απόφαση που εκδίδεται επί της ενδικοφανούς προσφυγής έχει πάντοτε εκτελεστό χαρακτήρα και είναι η μόνη παραδεκτώς προσβαλλόμενη ενώπιον δικαστηρίου

διοικητική πράξη (είτε με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής, κατά τους ορισμούς της παρ. 3 του άρθρου 63 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, είτε με το ένδικο βοήθημα της αιτήσεως ακυρώσεως, κατά τους ορισμούς της παρ. 2 του άρθρου 45 του Π.Δ/τος 18/1989), ενσωματώνοντας την αρχική πράξη, η οποία χάνει την αυτοτέλεια και τον εκτελεστό χαρακτήρα της.

β. Περαιτέρω, στη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 3200/1955 (ΦΕΚ Α' 97) προβλέφθηκε ότι: *«1. Κατά των αποφάσεων του Νομάρχου επιτρέπεται εις πάντα ενδιαφερόμενον προσφυγή δια παράβασιν νόμου ενώπιον του αρμοδίου Υπουργού εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάκοντα ημερών από της δημοσιεύσεως ή εάν η απόφασις δεν δημοσιεύεται από της κοινοποιήσεως ή άλλως αφ' ής έλαβεν γνώσιν»*. Ακολουθως, με το άρθρο 1 παρ. 2 τελευταίο εδάφιο του ν. 2503/1997 (ΦΕΚ Α' 107) προβλέφθηκε ότι: *«Οι διατάξεις του άρθρου 8 του Ν. 3200/1955 (ΦΕΚ Α' 97) εφαρμόζονται αναλόγως και για τις πράξεις του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας. Οι σχετικές προσφυγές ασκούνται ενώπιον του κατά περίπτωση αρμοδίου υπουργού»*. Με τις διατάξεις αυτές θεσπίζεται ειδική διοικητική προσφυγή, η οποία χωρεί εφ' όσον δεν προβλέπεται ειδικότερα η άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής και συνεπάγεται μόνο έλεγχο νομιμότητας εκ μέρους του Υπουργού (ιδ. Ε. Σπηλιωτόπουλο, Εγχ. Διοικ. Δικ. 11^η έκδοση, παρ. 251-252, σελ. 262-266). Εξάλλου, ο Υπουργός, και ανεξαρτήτως της άσκησης ή μη της ειρημένης προσφυγής από τον ενδιαφερόμενο, δικαιούται να προβεί αυτεπαγγέλτως σε έλεγχο νομιμότητας των πράξεων του Γ.Γ.Περιφέρειας και να ακυρώνει παράνομη πράξη αυτού εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριών μηνών από της εκδόσεώς της, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 8 του Ν. 3200/1955.

Στην προκείμενη περίπτωση, όπως προαναφέρθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 22 του ν. 669/1977: *«1. ... Η εκμίσθωσις και διαχείρισις των ως άνω λατομείων ενεργείται υπό του αρμοδίου κατά τόπον Νομάρχου, κατά των απορριπτικών πράξεων του οποίου επιτρέπεται προσφυγή ασκουμένη εντός προθεσμίας ενός μηνός από της κοινοποιήσεως ταύτης ενώπιον του Υπουργού Βιομηχανίας και Ενεργείας, όστις αποφαινεται περί ταύτης κρίνων και ουσία»*. Με την εν λόγω διάταξη θεσπίζεται ειδική ενδικοφανής προσφυγή ενώπιον του Υπουργού Βιομηχανίας και Ενεργείας (ακολουθως Ανάπτυξης και ήδη

Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής) κατά των απορριπτικών αποφάσεων των Νομαρχών (Γ.Γ. Περιφερειών και ήδη Αποκεντρωμένων Διοικήσεων), που αφορούν ειδικότερα ζητήματα εκμίσθωσης και διαχείρισης δημόσιων λατομείων, δοθέντος ότι ο Υπουργός προβαίνει σε κατ' ουσίαν έλεγχο της προσβαλλόμενης πράξης και συνεπώς η προσφυγή αυτή παρακωλύει την άσκηση εκ μέρους του ενδιαφερομένου της προβλεπόμενης από τις ως άνω διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 1 του Ν. 3200/1955 προσφυγής. Δεν παρακωλύει, όμως, τον εκ μέρους του αρμόδιου Υπουργού αυτεπάγγελτο έλεγχο της νομιμότητας των εν προκειμένω πράξεων του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 8 του Ν. 3200/1955. Εξάλλου, ως απορριπτικές πράξεις, κατά των οποίων ασκείται η κατ' άρθρο 22 του ν. 669/1977 προσφυγή, νοούνται, όχι μόνον οι ρητώς απορριπτικές αιτήματος υποβληθέντος στο Νομάρχη, αλλά και εκείνες οι οποίες, μολονότι μη αναφερόμενες, κατά τη διατύπωσή τους, σε απόρριψη αιτήματος, την περιέχουν αναγκαίως, ως εκ του περιεχομένου τους.

Β. Από τις προεκτεθείσες διατάξεις σε συνδυασμό με τα προκύπτοντα από το φάκελο του ερωτήματος περιστατικά συνάγονται τα ακόλουθα:

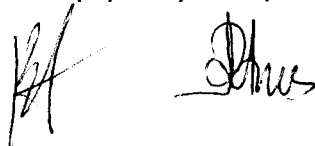
Με την υπ' αριθμόν πρωτ. 3034/17.6.2009 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας - Θράκης δεν εγκρίθηκε το αίτημα της ενδιαφερομένης κατά τα ανωτέρω εταιρίας για απευθείας μίσθωση της στο θέμα της απόφασης αυτής αναφερόμενης έκτασης. Στην παρ. 4. του αποφαιτικού της απόφασης αυτής προβλέφθηκε ότι: «Κατά της απόφασης αυτής μπορεί να ασκηθεί προσφυγή εντός τριάντα (30) ημερών στον Υπουργό Ανάπτυξης», δεδομένου ότι η ενδιαφερόμενη εταιρία δικαιούταν να ασκήσει την ειδική και κατισχύουσα κάθε άλλης προσφυγής ενδικοφανή προσφυγή της διάταξης του άρθρου 22 παρ. 1 του Ν. 669/1977.

Η ανωτέρω εταιρία άσκησε προσφυγή κατ' επίκληση των πιο πάνω άρθρων 1 παρ. 2 εδ. τελευταίο του ν. 2503/1997 και 8 του ν. 3200/1955, τα οποία, όπως προαναφέρθηκε, προβλέπουν ειδική διοικητική προσφυγή. Δεδομένου, όμως, ότι στην πραγματικότητα επρόκειτο για την ενδικοφανή προσφυγή, που προβλέπεται στο άρθρο 22 του ν. 669/1977 κατά των συγκεκριμένων πράξεων, η προσφυγή της ανωτέρω εταιρίας εξετάσθηκε ως

τέτοια, δηλ. ως ενδικοφανής προσφυγή (ιδ. σκεπτικό της κατωτέρω αναφερόμενης αποφάσεως) και η Υπουργός ΠΕΚΑ με την υπ' αρ. Δ8-Β/Φ.6.10.4/21154/3946/14.12.2009 απόφασή της προέβη εξ' αρχής και σε κατ' ουσίαν εκτίμηση της υποθέσεως, πριν αποφανθεί.

Εφ' όσον, λοιπόν, προβλέπετο εν προκειμένω, αλλά και ασκήθηκε η, παρέχουσα μείζονα προστασία, ενδικοφανής προσφυγή του άρθρου 22 του Ν. 669/1977, η οποία μάλιστα απορρίφθηκε, η εταιρία θα μπορούσε να προσβάλει την απορριπτική απόφαση της Υπουργού με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής ουσίας (εφόσον η ίδια αξίωνε για τον εαυτό της λατομικά δικαιώματα, ΣΤΕ 462/2009, 832/2009, 1896/2007, 159/2000). Δεν μπορούσε, όμως, αυτή να επανέλθει με την άσκηση αίτησης θεραπείας, διότι η ενδικοφανής προσφυγή, πρώτον, αποκλείει, όπως προαναφέρεται, την αίτηση θεραπείας (υφίσταται διοικητικό απαράδεκτο αυτής) και, δεύτερον, οδηγεί πάντοτε σε νέα κρίση της υπόθεσης, με αποτέλεσμα η άσκησή της να μεταβιβάζει την υπόθεση στο σύνολό της στην αρχή που ο νόμος καθιερώνει ως αρμόδια για να κρίνει την προσφυγή, εν προκειμένω στην Υπουργό ΠΕΚΑ, και η οποία αρχή υπεισέρχεται από κάθε άποψη στη θέση της αρχής που έχει εκδώσει την προσβαλλόμενη πράξη, από την οποία και αφαιρείται πλέον η υπόθεση, υπό την έννοια, ότι η εκδούσα την πράξη αρχή (εν προκειμένω ο Γ.Γ. Αν. Μακεδονίας - Θράκης) παύει να είναι πλέον καθ' ύλη και κατά χρόνο αρμόδια για την υπόθεση. Συνεπώς, η αρχή, που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη, δεν έχει αρμοδιότητα μετά την άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής να επανέλθει στην υπόθεση και να ανακαλέσει ή μεταρρυθμίσει την πράξη της, είτε κατόπιν αίτησης θεραπείας, είτε αυτεπαγγέλτως, αφού πλέον μεταβιβάζεται αποκλειστικά η αρμοδιότητα του υφισταμένου οργάνου στο όργανο που καθορίζει ο Νόμος.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, όπως προαναφέρθηκε, με την 3034/17.6.2009 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης απορρίφθηκε αίτημα της εταιρίας [...] προς απευθείας μίσθωση του επίμαχου δημόσιου λατομικού χώρου. Κατά της απόφασης αυτής ηδύνατο να ασκηθεί (και πράγματι ασκήθηκε) η προβλεπόμενη στο άρθρο 22 παρ. 1 του ν. 669/1977 ενδικοφανής προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου Υπουργού, η οποία απορρίφθηκε. Το γεγονός αυτό, σύμφωνα με τα παραπάνω,

απέκλειε άνευ ετέρου τη δυνατότητα άσκησης αίτησης θεραπείας στην ανωτέρω εταιρία ενώπιον του Γ.Γ. της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης. Περαιτέρω, δε, απέκλειε και την αυτεπάγγελτη ανάκληση της 3034/17.6.2009 απόφασης του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας από τον ίδιο, καθόσον επί της υπόθεσης είχε εκδοθεί η Δ8-Β/Φ.6.10.4/21154/3946/14.12.2009 απόφαση της Υ.Π.Ε.Κ.Α., η οποία δεν ήταν απλώς βεβαιωτική πράξη, αλλά είχε εκτελεστικότητα και θα μπορούσε να ελεγχθεί πλέον μόνο μέσω της δικαστικής οδού. Σε κάθε περίπτωση ο Γ.Γ. μετά την έκδοση της απόφασης της Υπουργού δεν είχε πλέον εξουσία επί της υπόθεσης, η οποία είχε μεταβιβαστεί προς κρίση στο αρμόδιο για την κρίση επί της ενδικοφανούς προσφυγής όργανο, δηλαδή την Υπουργό Π.Ε.Κ.Α.

IV.

Σε συνέπεια με τα ανωτέρω, με βάση τις εκτιθέμενες στις παρ. **II. και III.** παραδοχές και το διδόμενο σύμφωνα με την παρ. **I.** ιστορικό, το Τμήμα ομόφωνα γνωμοδοτεί: **α) Ότι η εκμίσθωση του επίμαχου λατομικού χώρου μπορεί να γίνει μόνον κατόπιν δημοπρασίας και β) ότι ο Γενικός Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης αναρμοδίως επιλήφθηκε της ασκηθείσης την 26.1.2011 αίτησης θεραπείας της ενδιαφερόμενης εταιρίας κατά της 3034/17.6.2009 απορριπτικής απόφασης του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης.**

Θεωρήθηκε

Αθήνα, 27/6/2011

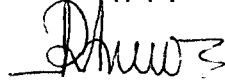
Ο Πρόεδρος του Β' Τμήματος

Βλάσιος Ασημακόπουλος

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Η εισηγήτρια

Σοφία Διαμαντοπούλου

Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.